

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z wniosku W. P. sp. z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.
o wydanie interpretacji w przedmiocie wysokości stopy procentowej składek na
ubezpieczenie wypadkowe,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 stycznia 2015 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 maja 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29 maja 2014 r. odrzucił skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł, w ustawowym terminie, skargę kasacyjną od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 listopada 2013 r. Pełnomocnik organu rentowego został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Pełnomocnik zajął stanowisko, że w sprawie, w której przedmiotem jest decyzja w przedmiocie wniosku o wydanie interpretacji w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.), brak jest wartości przedmiotu sporu oraz wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny stwierdził natomiast, że sprawa, której przedmiotem jest wydanie przez organ rentowy interpretacji w trybie art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie jest sprawą, w której przysługuje skarga kasacyjna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Dalej wskazał, że skoro przedmiotem postępowania jest odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 16 września 2011 r. zawierającej interpretację co do obowiązującej spółkę stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe w okresie od dnia 1 czerwca 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r., istnieje podstawa do uznania tej sprawy za sprawę o prawa majątkowe. Co z kolei oznacza, że organ rentowy był zobowiązany do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia.

Powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego zaskarżył organ rentowy, wnosząc o jego uchylenie. W zażaleniu argumentowano, że sprawy z odwołania od interpretacji dokonanej przez organ rentowy w formie decyzji, co do zakresu jak i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenie społeczne – określają w sposób istotny sytuację prawną wnioskodawcy i są sprawami dotyczącymi ubezpieczeń społecznych, co, zdaniem pozwanego oznacza, że nie są to sprawy o prawa majątkowe, w których o dopuszczalności wniesienia decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Zgodnie z art. 393⁴ § 3 k.p.c. skarga kasacyjna w sprawach majątkowych powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Jednocześnie w myśl art. 398² § 1 zd. drugie k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sporach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Zgodnie z kolei z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów,

z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 września 2014 r., III UK 122/13, LEX nr 1521319, zakres i przedmiot sprawy o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa konstytuuje treść wniosku wszczynającego postępowanie, a rolą organu prowadzącego to postępowanie jest ocena stanowiska strony w spornej kwestii.

Uwzględniając przedmiot wniosku o wydanie interpretacji w tej sprawie, tj. interpretacja dotycząca obowiązującej spółkę stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe w okresie od dnia 1 czerwca 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r., przedmiotem wątpliwości interpretacyjnych nie było żadne z zagadnień wymienionych w art. 398² § 1 zd. drugie k.p.c. W konsekwencji Sąd Apelacyjny słusznie przyjął, że sprawa ta miała charakter majątkowy i o dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej decydowała wartość przedmiotu zaskarżenia – w sporach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie niższa niż 10.000 zł. Tymczasem pełnomocnik organu rentowego, pomimo że przedmiotem tego postępowania była sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych inna niż określona w art. 398² § 1 zd. drugie k.p.c., nie uzupełnił w terminie braku formalnego poprzez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że powołane przez skarżącego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2011 r., II UK 113/11, LEX nr 1130392, z dnia 18 stycznia 2012 r., II UK 113/11, LEX nr 1130392 dotyczą innych zagadnień niż rozpatrywane w tej sprawie, a mianowicie odwołania od decyzji organu rentowego wydanej w przedmiocie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.